

Ferdinand Alexander van Baren is geboren op 26 juni 1905 in Wageningen. Hij was de zoon van Johan van Baren, hoogleraar en Jeanne Pauline van de Weijer. Hij trouwde in 1932 in Amsterdam met Hendrika de Nobel, geboren in Haarlem. Ze kregen een dochter. Hendrika was eerder getrouwd met Jan Frederik Tierie (1895-1930). In dat huwelijk werd zoon Jan, en dochter Elsje geboren.

Na zijn studie Koloniale landbouw aan de Landbouwhogeschool in Wageningen promoveerde Ferdinand in 1934. In 1937 vertrok hij als bodemkundige naar Buitenzorg op Java, Nederlands-Indië.

Hij werd hopman bij Groep 1 Groen St. Joris van het NIPV in Buitenzorg. In 1939 werd een jaarlijks algemeen appèl georganiseerd en hij had hier de leiding over.

Tijdens de Japanse bezetting werd hij geïnterneerd in Kamp 4e en 9e Bataljon in Bandung. Dit kamp bestond uit huizen in een woonwijk in het noordoostelijk stadsdeel van Bandung. Ook zijn vrouw met zijn stiefdochter waren geïnterneerd, in kamp Kareës en Kamp Tjihapit. Elsje Tierie was in Kamp Kareës lid van de Stormvogels. Na de capitulatie werd stiefzoon Jan gevangen genomen. Tijdens een vluchtpoging uit het kamp in Bandung in juni 1942 werd hij gedood.

Na de oorlog keerde het gezin kort terug naar Nederland deed onderzoek in de Verenigde Staten. In 1947 werd van Baren in Buitenzorg aangesteld als directeur van het Bodemkundig Instituut. Een jaar later werd hij benoemd tot hoogleraar in de mineralogie en agrogeologie aan de Universiteit van Indonesië. In de jaren '50 was hij verbonden aan het Koninklijk Instituut voor de Tropen in Amsterdam.

Hij is overleden op 5 oktober 1975 in Bilthoven.

Meer informatie

[Ferdinand Alexander van Baren - Wikipedia](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 25 mei 1939 - Art. 41 | Delpher](#)
[Huwelijk Ferdinand Alexander van Baren & Johan van Baren & Jeanne Pauline van de Weijer & Hendrika de Nobel & Jan de Nobel & Elisabeth London op 30 maart 1932 te Amsterdam » Open Archieven](#)
[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Bandoeng \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
Naambandjes – Scoutingmuseum Baarn

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.